

[Hans Nielsen.]

været, at faa Bestemmelserne overholdt. Der er jo saa mange modstridende Interesser blandt Ferskvandsfiskerne og Saltvandsfiskerne og ligeledes blandt Saltvandsfiskerne indbyrdes, at det mange Gange er vanskeligt at faa gennemført Bestemmelser, der gælder for hele Ferskvandsfiskeriet og for hele Saltvandsfiskeriet. Det vil derfor ogsaa være vanskeligt at faa gennemført en Lov, som alle Fiskerne er tilfredse med. At dansk Fiskeriforening er taget med paa Raad ved disse Lovforslags Udarbejdelse, giver, synes jeg, ligesom et Haab om, at Lovforslagene kan blive modtaget med Velvillie af Fiskerne i Almindelighed.

Lovforslaget om Saltvandsfiskeri foreligger i den Skikkelse, hvori det er vedtaget af Folketinget. Folketinget vedtog Ministerens Forslag med nogle Ændringer. Der er saaledes sket en Indføjelse i § 5, som angaar Indtagelse af Bundgarnspladser, gaaende ud paa, at Kompagni eller Baadelag kun kan deltage i Lodtrækningen med en Mand fra hvert Kompagni eller Baadelag. Jeg tror, det er en fornuftig Bestemmelse, for Medlemmerne af et Baadelag skal ikke have Ret til alle sammen at faa en Bundgarnsplads; Kompagni og Baadelag maa nøjes med at deltage i Lodtrækningen med een Mand hver.

Der er ogsaa foretaget en Ændring i § 7, som handler om Aalegaardsretten, idet Datoen for Udsættelse af Ruser og Rad er forandret fra 1. September til 10. September. Denne Forandring har Dansk Fiskeriforening den 7. April i Aar udtalt Ønske om at faa ændret, saa at den oprindelige Bestemmelse i Lovforslaget bliver genindført.

Med Hensyn til Aalegaardsretten kan jeg fuldstændig slutte mig til de Udtalelser, der er faldet om, at det var om at gøre at faa disse Rettigheder afløst. Men det er nok, fordi det vil koste Penge at faa dem afløst, at de er bibeholdt; det kan være vanskeligt i en Tid som den, vi lever i, at give store Beløb ud for at faa afløst disse Rettigheder. Det var selvfølgelig for Fiskernes Skyld rigtigt, at Vandene blev fri, ogsaa der, hvor Aalegaardsrettigheder nu findes, og maaske der i en nær Fremtid vil blive Mulighed for at faa dette ordnet.

I § 10 foreslaas en Lempelse fra den nugældende Lov, hvor Trawlfiskeri er forbudt, idet det foreslaas at tillade Fiskeri med Skovlvaad, naar de dermed forbundne indskrænkende Bestemmelser overholdes.

Dansk Fiskeriforenings Forslag gaar vist noget videre. Det vil vi imidlertid alt sammen bedre kunne drøfte i Udvalget — disse mange Smaabestemmelser egner sig jo bedst til Overvejelse og Behandling i Udvalgs-møder.

Det samme gælder Bestemmelsen i § 12 om Fredningsbælter for Vandløbs Udløb i Stranden. Her gør der sig modstaaende Interesser gældende mellem Saltvandsfiskere og Ferskvandsfiskere, og jeg tror, som sagt, at ogsaa dette Spørgsmaal bedst kan drøftes i et Udvalg.

I § 15 er der af Folketinget indsat en Fredningsbestemmelse for Gedder. Jeg forstaaer ikke Dansk Fiskeriforenings Forslag anderledes, end at denne Fredningsbestemmelse ønskes ophævet og i Stedet for indføjet, at Ministeren bemyndiges til i Tiden fra 1. Februar til 1. April at udstede Forbud mod Ilandbringelse af Rognrødspætter. Ønsket om en saadan Bemyndigelse er vel nok fremført, for at Yngelen kan bevares, for at disse Rognrødspætter kan blive fredet i den Tid, da de skal yngle, og jeg tror, at ogsaa dette Spørgsmaal bør tages op.

Desuden foreslaar Dansk Fiskeriforening i samme Paragraf en Ændring i Beregningen af Mindstemaal, saaledes at dette ikke som efter Lovforslaget bliver fra Snudespids til Halefinnens Spids, men derimod fra Snudespids til Halerod. Maa jeg i denne Forbindelse sige, at jeg synes, den ærede Ordfører for Venstre (Gisselbæk), der talte om Ferskvandsfiskerilovforslaget, har Ret i dette, at naar Fisken har gaaet i Hyttefad i længere Tid, saa er Finnen ikke saa godt et Maal, saa maa man hellere regne fra Haleroden. Jeg kan i hvert Fald ikke se rettere end, at det er rigtigt at tage dette op igen.

Den Bemyndigelse, der i § 27 er givet Ministeren med Hensyn til Fangst, Ilandbringelse, Forsendelse og Salg af Fiskeyngel og Sættefisk til Indplantning i salte eller ferske Vande, kan jeg give min fulde Tilslutning. Jeg tror, at disse Indplantninger har været til stor Gavn for Fiskebestanden og dermed for Fiskeriet.

De særlige Bestemmelser, som er foreslaaet for Fiskeriet i Limfjorden, kan jeg ogsaa i det væsentlige tiltræde, idet jeg mener, det er rigtigt, at der gøres noget for, at Fiskebestanden kan bevares og Fiskeriet fortsat kan foregaa som hidtil. Det er jo ikke saa smaa Summer, det her drejer sig om. Fiskeriberetningen for Saltvandsfiskeriet i 1929 udviser en Fangst af Fisk paa over 89 Mill. kg til en Værdi af